

Weerlegging van “Comeback van een Iraanse sekte”

14.04.2012

Door Albert Welleweerd

In februari stond in *Vrij Nederland* een artikel van Harm Ede Botje onder de titel “Comeback van een Iraanse sekte”.¹

Niet terroristisch

Met die “Iraanse sekte” bedoelt de schrijver “de terroristische organisatie Mujahedin Khalq”. De auteur presenteert het als een vaststaand feit dat de Mujahedin-e Khalq (MEK) terroristisch is. Hiermee negeert hij de uitspraken van drie verschillende Europese rechtbanken. In 2007 heeft het Britse hooggerechtshof onderzoek gedaan naar het vermeende terroristische karakter van deze organisatie. De Britse rechter oordeelde dat de Mujahedin Khalq geen terroristische organisatie is en noemde het “pervers” om de Mujahedin Khalq als terroristisch te betitelen. Het Britse gerechtshof dwong daarom de Britse regering de Mujahedin Khalq in juni 2008 van de lijst van de terroristische organisaties te verwijderen. Op 4 december 2008 oordeelde het Europese Hof van Justitie voor de derde maal dat de Mujahedin Khalq door de EU ten onrechte op de lijst van terroristische organisaties was gezet. Als gevolg van deze uitspraak werd de Mujahedin Khalq in januari 2009 door de Raad van Ministers van de EU-lijst van terroristische organisaties verwijderd. De Franse justitie oordeelde op 12 mei 2010 eveneens dat er geen bewijs is voor terroristische activiteiten van de Mujahedin Khalq. Overwegingen hierbij waren onder meer:

- Het getuigenis van Iran is niet betrouwbaar.
- Er moet onderscheid worden gemaakt tussen terrorisme en legitiem verzet tegen tirannie.
- Er is geen bewijs voor gewapende actie tegen burgers.

Het is weer net als in de Tweede Wereldoorlog. Toen noemden de Duitsers het Nederlandse verzet “terroristen”, terwijl de Duitsers zelf in heel Europa terreur uitoefenden. Zo bestempelt ook de Iraanse regering de Mujahedin Khalq als terroristen, terwijl ze zelf door onder meer de Iraanse Revolutionaire Garde in eigen land en in het buitenland terreur uitoefent.

Waarom zijn volgens *Vrij Nederland* de leugens van de Iraanse regering geloofwaardiger dan het oordeel van Europese rechtbanken?

Beschuldigingen

Vrij Nederland komt vragenderwijs ook met een hele reeks beschuldigingen tegen de Mujahedin Khalq. Ik zal ze een voor een weerleggen.

Een sekte?

In het artikel wordt de Mujahedin Khalq een sekte genoemd. Die kwalificatie roept het beeld op van een gesloten gemeenschap waarin iedereen in de greep van de leider(s) is. Het Amerikaanse Iran

¹ <http://www.vn.nl/Archief/Buitenland/Artikel-Buitenland/Comeback-van-een-Iraanse-sekte.htm>

Policy Committee (IPC) is in 2005 in een white paper² uitvoerig op dit punt ingegaan. Ik neem een gedeelte hier over:

“MEK and NCRI members are individuals who often sacrifice careers, a stable family life, and professional advancement in Iran to work together, many times in exile, to bring freedom to their country. If and when anyone decides it is not possible to do any more, or wishes to leave the group, that person is free to go. The organization typically provides substantial financial, logistical, and other assistance to the member and any family to aid departure and resettlement elsewhere.

During the April 2005 visit to NCRI headquarters in the Paris suburb of Auvers-sur-Oise, IPC Executive Director Clare Lopez participated in a luncheon meeting of the NCRI Committee Chairs—who, one and all, believed firmly in the mission of the group. But, men and women alike, did not hesitate to speak their opinions, which were as varied as their own backgrounds. It is worth noting here that around that table sat Jews, Christians, Muslims, Marxists, atheists, and at least one Zoroastrian.

And while NCRI president-elect Maryam Rajavi is highly respected and admired, there is nothing that remotely could be termed “adulation” in the regard the members display for her.”

Saddam Hoessein

Harm Ede Botje verwijt de Mujahedin Khalq ook heulen met Saddam Hoessein. Is dit verwijt terecht? In de beginjaren 80 werden tienduizenden leden en aanhangers van de Mujahedin Khalq in Iran geëxecuteerd. Sommigen, waaronder leider Massoud Rajavi, wisten te ontkomen en weken uit naar Parijs, waar ze door president Mitterand hartelijk werden ontvangen. In de tijd van Jacques Chirac sloten de Fransen echter een akkoord met Iran, waardoor de Mujahedin Khalq zich genoodzaakt zag Frankrijk te verlaten. Ze kozen voor Irak omdat dat het enige land in de regio was waarvan ze zeker wisten dat het hen niet aan Iran zou uitleveren. Destijds hadden alle Europese landen en de Verenigde Staten nauwe banden met Saddam Hoessein. Desondanks besloot Massoud Rajavi uitsluitend naar Irak te vertrekken als hij verzekerd kon zijn van de onafhankelijkheid van de Mujahedin Khalq en zonder inmenging van de Iraakse regering in zijn zaken. Als tegenprestatie zou de Mujahedin zich in geen enkel geval bemoeien met interne Iraakse kwesties. En zo gebeurde het ook. Op 5 december 1998 informeerde de Iraakse regering VN-organisatie UNSCOM dat de kampen van de Mojahedin Khalq “tot een buitenlandse partij behoorden waarover Irak geen controle heeft.”³

De Koerden

De beschuldiging dat de Mujahedin Khalq samen met het Iraakse leger op Koerden joeg, is door de huidige Iraakse Minister van Buitenlandse Zaken, Hoshyar Zebari, weerlegd in de tijd dat hij nog hoofd buitenlandse betrekkingen van de Koerdische Democratische Partij (KDP) was. Hij schreef op 14 juli 1999: “De KDP kan bevestigen dat de Mojahedin niet verwickeld was in de onderdrukking van het Koerdische volk, noch tijdens de opstand, noch in de nasleep ervan. Wij hebben geen enkel bewijs gevonden om te kunnen stellen dat de Mojahedin vijandelijk geweest zijn tegen het volk van Iraaks Koerdistan. De Mujahedin-E Khalq richt haar politieke pijlen op Iran en haar leden mengen zich niet in Iraakse interne aangelegenheden.”⁴

² Iran Policy Committee, White Paper U.S. Policy Options for Iran and Iranian Political Opposition, 13 September 2005, p. 39-41.

³ André Brie en Paulo Casaca, “Iraanse Volksmoghahedin” Missierapport, September 2005, p. 44.

⁴ Lincoln Bloomfield Jr., Mujahedin-e Khalq (MEK/PMOI) and the Search for Ground Truth About its Activities and Nature, August 16, 2011, tab 6a.

De aanslagen op Amerikanen in de tijd van Sjah

Harm Ede Botje stelt ook dat de Mujahedin Khalq zich schuldig maakte aan terreurdaden waarbij ook Amerikanen omkwamen. Er zijn in de jaren 70 inderdaad terreurdaden gepleegd waarbij Amerikanen omkwamen, maar dat is niet de schuld van de Mujahedin Khalq. Van wie dan wel?

Vanaf 1972 werden veel leiders en leden van de Mujahedin Khalq op last van de Sjah gevangengezet en geëxecuteerd. Dankzij internationaal protest van onder meer president Mitterand en Amnesty International wist de enig overgebleven leider van de Mujahedin Khalq, Massoud Rajavi, aan de doodstraf te ontkomen. In die tijd ruilden enkele leden de door de Mujahedin Khalq voorgestane moderne, democratische interpretatie van de Islam in voor het Marxisme. Massoud Rajavi, die toen in de gevangenis zat, verbood hen daarom nog langer de naam en het logo van de Mujahedin Khalq te gebruiken. Helaas hebben deze marxistische ex-leden in 1973 een Amerikaanse kolonel gedood, in 1975 twee kolonels van de Amerikaanse luchtmacht en in 1976 drie werknemers van Rockwell International. Ook pleegden ze bloedige aanslagen op de trouw gebleven leden van de Mujahedin Khalq.

Bedreiging en opsluiting?

De beschuldiging dat de Mujahedin Khalq “leden die de organisatie willen verlaten bedreigt en opsluit” is in 2005 al door de Friends Of a Free Iran (FOFI) weerlegd.⁵ Recent nog hebben brigadier-generaal David Phillips en kolonel Wesley Martin in een brief aan de BBC dergelijke beschuldigingen door “individuals who identify themselves to be former PMOI members” afgewezen: “We know many of these people very well and are fully aware of their relations with the fundamentalist Iranian government. ... these people repeatedly told us that they knew individuals at Ashraf who were kept there against their will, or were being harassed and maltreated there We had full and free access to everywhere at Ashraf and completely investigated each and every one of these accusations. We conducted numerous unannounced inspections/raids at all hours of the day and always ended up with the same result – embarrassment for having responded to false allegations. ... Both of us have extensive experience in Iraq, dealing with Iran, and working at Camp Ashraf. Prior to, during, and after our personal experiences with the former NLA, we had heard all the alleged accusations of what was going on in Camp Ashraf. Time and again, we found these allegations to be nothing more than rumors”.⁶

“Zielige verhalen”

“Het was precies 6 uur 's ochtend, het begin van nog een ondraaglijke hete zomerdag toen de 16 jarige Atefeh Rajabi van haar gevangenis cel werd weggesleept en meegenomen om geëxecuteerd te worden. Elke stap van de weg teisterde de verontruste tiener die door geestelijke problemen steeds schreeuwde "berouw, berouw", toen de agenten haar naar het plein voor de Spoorweg van de stad marcheerden. De Iraanse rechter die Atefeh tot de dood had veroordeeld, verliet de scène ongevoelig toen hij persoonlijk de lus om haar hals zette en de kraanbestuurder een signaal gaf. Trappend en gillend, werd Atefeh 45 minuten lang bengelend aan de arm van de kraan los gelaten voor de ogen van de menigte die snikten en - mompelend- de mullahs vervloekten.”⁷

Harm Ede Botje beschuldigt de Stichting Familieleden van Iran met “zielige verhalen” “goedgelovigen” geld uit de zak te kloppen. Hier worden gulle gevers als “goedgelovigen” weggezet

⁵ André Brie en Paulo Casaca, “Iraanse Volksmujahedin” Missierapport, September 2005.

⁶ http://www.iranfocus.com/en/index.php?option=com_content&view=article&id=24933

⁷ <http://www.stfa.nl/article/hartverscheurende-verhaal-van-een-16-jarige-die-opgehangen-werd-aan-een-kraan>

en nog wel door iemand die zelf de leugens van de Iraanse regering gelooft! De vrijwilligers van de *Stichting Familieleden van Iran* doen niets anders dan in praktijk brengen wat de grote Perzische dichter Sa'di hen geleerd heeft:

*Of one body are human beings
Of one gem are they in creation
As one limb endures pain,
Other limbs do not rest idly.*

Als we de pijn van andere mensen voelen, zullen we alles doen om hen te helpen. Wie zijn hart toesluit voor de pijn, zal ook geen helper willen zijn. Iemand die de pijn van de Iraniërs wel voelde, was Zahra Bahrami en dat maakte haar tot een van de felste tegenstanders van het Iraanse regime:

*“Mr. Doctor! You are asking us not to use violence. You are not here and you don't know what they did to us on Ashoura. You weren't here when they ran over three youngsters with the security trucks right in front of my eyes, and you don't know how I felt at that moment. At that moment I was talking to this radio station and I screamed: they ran them over! They just killed three young people! Their bodies went cold in front of our eyes! Sir, doctor! ... You are not here to see how they hit people! You never saw how they sliced a kid's fingers with a slice and the fingers ended up in the gutters! And blood gushed out in front of my eyes! And you expect me to stand and watch? Do you expect me to run away? ...
This is not Holland or Germany here! ... No this is Tehran! The city of blood! Today a bus load of security agents poured into the university and attacked the students and broke their heads. They beat them up badly. They hit them over the head with bricks and rocks. ... They dragged their bodies out of the university. ... Never again will we sit quietly and watch them beat us. ... We are not going to sit idle to watch them bury people like Sohrab and Neda while we sit around eating our dinner and prevent our kids from going outside! No! We will be on the frontlines from now.”⁸*

Aan welke kant staat *Vrij Nederland*? Aan de kant van Zahra Bahrami of aan de kant van haar moordenaars?

Demonstraties in Iran

Harm Ede Botje stelt ook dat in een verklaring die op 7 februari na een bijeenkomst in het Europees Parlement werd verspreid het volgende staat: de oppositie die in Iran tijdens de zogenoemde ‘Groene Revolutie’ de straat op ging in 2009 en 2011 is volgens de aanwezigen krachteloos en wil helemaal geen echte verandering. In de verklaring staat echter: “The experience of the uprisings of 2009 and 2011 showed that former members of this regime that are now presenting themselves as the Green movement have never had the political capacity or the moral courage to lead the people's uprising”.⁹ De verklaring zegt dus niet dat de demonstranten die in 2009 en 2011 de straat opgingen krachteloos zijn en geen echte verandering willen, maar dat dit voor de voormalige leden van het regime, te weten Mousavi, Karoubi en Khatami, geldt!

Bij de grote demonstraties medio 2009 waren er twee groepen demonstranten. De eerste groep had op Moussavi gestemd en had als kenmerkende leus: “Waar is mijn stem?” Er waren echter ook veel demonstranten die in het geheel niet hadden gestemd. Tot hen behoorde de op straat doodgeschoten Neda Agha-Soltan. Hun leus was “Weg met de dictator!” Leuzen met dezelfde strekking waren ook tijdens de Ashura protesten in december 2009 en tijdens de protesten in februari 2011 te lezen en te

⁸ <http://www.youtube.com/watch?v=8eBPmUPA6J4>

⁹ <http://ncr-iran.org/en/news/ashraf/11677-statement-of-european-american-conference-in-the-european-parliament>

horen. Volgens Iraanse media waren dergelijke leuzen het bewijs dat de Mujahedin-e Khalq (MEK) de motor achter deze protesten was:

“The Monafeqin [hypocrieten, de term waarmee het Iraanse regime de Mujahedin-e-Khalq aanduidt] directed the uprisings on Ashura [27 december 2009]. We have evidence to prove that. The slogans that the Monafeqin had posted on its sites since December 7 were the same slogans that the rioters were chanting on Ashura. Great Imam [Khomeini] said that the Monafeqin are ‘Mohareb’ [vijanden van God] and if anybody inside the country cooperates and collaborates with the Monafeqin, he has joined them and is ‘Mohareb’ and his blood could be spilled with impunity.”¹⁰

“The nature of the uprisings on February 14 [2011] were similar to the uprising on December 27, 2009, where people chanted ‘death to the principle of the Velayat-e Faqih (absolute clerical rule).’ Those who caused the Ashura uprising were the same ones who created the criminal uprising on February 14. The footprints of the MEK could clearly be seen in the February 14 uprising.”¹¹

De voormalige leden van het regime, Mousavi, Karoubi en Khatami, aanvaarden het beginsel van de Velayat-e Faqih en erkennen Khamenei als Opperste Leider. De harde kern van de demonstranten zit op een andere lijn, zoals blijkt uit hun leuzen en het vernielen van portretten van Opperste Leider Ali Khamenei.

Wat wil de Mujahedin Khalq?

Harm Ede Botje houdt maar niet op de Mujahedin Khalq zwart te maken. Zo schrijft hij: “*Nu de MK beweert te hebben gekozen voor democratie, mensenrechten en transparantie*, staat niets een nauwe samenwerking tussen het Westen en de organisatie meer in de weg.” Uit een interview met Massoud Rajavi uit augustus 1981¹² blijkt echter dat de Mujahedin Khalq in die tijd niet iets anders voorstond dan wat Maryam Rajavi later in 10 punten zou formuleren:

1. Naar onze mening is de stembus het enige criterium voor legitimiteit. In overeenstemming daarmee streven wij naar een republiek die gebaseerd is op de meerderheid van de stemmen.
2. Wij willen een pluralistisch systeem; vrijheid van partijen en coalities. In het toekomstige Iran zullen wij alle vrijheden eerbiedigen. Meningsuiting, redevoering en media zijn volledig vrij en elke vorm van censuur of inquisitie is verboden.
3. In het vrije Iran van morgen steunen wij de afschaffing van de doodstraf en verplichten wij onszelf dit te verwezenlijken.
4. Het Iraanse Verzet zal de scheiding van Kerk en Staat tot stand brengen. Alle vormen van discriminatie jegens gelovigen, van welke godsdienst dan ook, zullen worden tegengegaan.
5. Wij geloven in volledige geslachtsgelijkheid, in politieke en sociale rechten. Daartoe behoort gelijke deelname van vrouwen in politieke leiding. Alle vormen van onderscheid tegenover vrouwen zullen worden afgeschaft. Zij zullen vrij zijn in hun keus van kleding.
6. Wij willen een modern rechtssysteem opzetten dat gebaseerd is op de principes van uitgaan van onschuld, het recht op wettelijke verdediging en het recht om in een openbaar hof terecht te staan. Wij streven ook naar de totale onafhankelijkheid van rechters. Wrede en vernederende straffen zullen geen plaats hebben in het toekomstige Iran.
7. Wij zullen de Universele Verdragen van Mensenrechten, de Internationale Verdragen op Burgerlijke en Politieke Rechten, het Verdrag tegen Marteling en het Verdrag van Gelijkheid van Vrouwen met volle toewijding eerbiedigen.
8. Wij erkennen persoonlijk bezit, persoonlijke investeringen en de vrije markteconomie.

¹⁰ News Network (Islamic Republic of Iran Broadcasting), December 30, 2009

¹¹ News Network (Islamic Republic of Iran Broadcasting), February 16, 2011

¹² Mujahidin’s Masud Rajavi: “We are the only real threat to Khomeini.”, Merip Reports, March-April 1982, pp. 8-11.

9. Ons buitenlandse beleid zal gebaseerd zijn op een vreedzame samenleving, internationale en regionale vrede en samenwerking, evenals eerbied voor het Handvest van de Verenigde Naties.
10. Het vrije Iran van morgen zal verstoken zijn van kernwapens en andere massavernietigingswapens.

Mossad

In het artikel wordt ook gesuggereerd dat de Mojahedin Khalq met de Israëliische geheime dienst Mossad samenwerkt. De Mujahedin Khalq doet niet mee met antisemitisme en Jodenhaat, maar dat is nog wat anders dan dat ze met de Mossad samenwerken! Harm Ede Botje spreekt over “wilde geruchten” dat de Mossad trainingen had gegeven aan de Mujahedin Khalq om aanslagen op Iraanse kerngeleerden te plegen. Die wilde geruchten maken deel uit van een desinformatiecampagne van de Iraanse geheime dienst MOIS. Op zaterdag 11 februari zei ex-CIA man John Sano hierover in Parijs:

“Now in my 28 years working as a spy overseas I’ve had exposure to the MOIS. They’re well trained and they’re very capable. They could very well be in the audience today. They provide misleading, actually completely erroneous information—we called it disinformation ... And just yesterday there was a news report out that said that the MEK was behind the assassination of Iranian nuclear scientists. You may have seen it, it’s been on several Web sites. Nothing could be further from the truth. And they quote in this report that it was according to unnamed U.S. intelligence officials. How convenient. Unnamed. I’ll be honest with you, I’ve done the same thing when I put together false reports about other intelligence services. I’ll just say unnamed foreign. Impossible to prove and almost always, as in this case, completely erroneous.”¹³

New York Times

Aan het slot neemt Harm Ede Botje nog wat beschuldigingen uit *The New York Times*, een blad dat ook meedoet aan de desinformatiecampagne, over. Er wordt verwezen naar een anonieme (!) ambtenaar van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, die onder meer zegt dat in Kamp Ashraf de leiders totale controle uitoefenen op de levens van de bewoners. Dat is al door meerdere hooggeplaatste Amerikaanse militairen, die in Kamp Ashraf geweest zijn, weerlegd. Verder zou de groep geen brede steun genieten in Iran.

Zonder vrije en eerlijke verkiezingen is het moeilijk de steun voor de Mojahedin Khalq te meten. De Iraniërs krijgen door de staatsmedia ook elke dag te horen hoe slecht de Mojahedin Khalq wel niet is. Dat betekent echter allerm minst dat Elizabeth Rubin gelijk heeft als ze schrijft dat de Mujahedin Khalq irrelevant is voor de democratische beweging in Iran. Integendeel, zoals blijkt uit de woorden van een jonge man tijdens de protesten in 2011 rond het Orumieh meer:

“We are not going to wait for anyone. Anyone who is with us will be on the streets or in prisons. We have no room for pretence. Our families are hungry. We do not have any more pride to face them empty handed. ... Those who sit in high places and think they can interfere with our future are wrong. *There are two parties in Iran: The Islamic Republic regime and the Mujahedin (MEK).* Any other who claims, is just claiming. *These two are the only ones that have the organisation.* Helping the present government is like giving dead corps oxygen! ... The West and the White House are badly misguided. They miss the mark. Obama has to side with us. The wave is on our side.”¹⁴

¹³ http://www.isdciran.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1534

¹⁴ <http://ireport.cnn.com/docs/DOC-669460>